

Биоразнообразие

Флора

В съответствие с геоботаническото райониране на България, районът на община Димитровград се отнася към Македоно-Тракийската провинция на Европейската широколистна горска област, а съгласно горскорастителното райониране на България, изследвания район се включва в Среднобългарска горскорастителна провинция на Преходно - континенталната горскорастителна област. Проучваният район се характеризира с преобладаване на обработваеми земи. Коренната растителност, която в миналото е заемала влажни местообитания е била представена от смесени гори с преобладаване на полски бряст (*Ulmus minor*), полски ясен (*Fraxinus oxycarpa*), дръжкоцветен дъб (*Quercus pedunculiflora*) и др. На по-сухи местообитания са били формирани смесени гори с преобладаване на благун (*Quercus frainetto*), граница (*Quercus pubescens*) и виргилиев дъб (*Quercus virgiliana*). От тези гори са запазени участъци на сравнително малки площи. В отделни микрогрупировки на растителни съобщества с преобладаване на благун в дървесните и храстови етажи участват келяв габър (*Carpinus orientalis*), мъждрян (*Fraxinus ornus*), круша (*Pyrus pyraeaster*), глог (*Crataegus monogyna*), шипка (*Rosa canina*), мекиш (*Acer tataricum*) и др. В тревните етажи участват късокрак (*Brachypodium pinnatum*), ливадина (*Poa angustifolia*), острица (*Carex muricata*), подъбиче (*Teucrium chamaedrys*), черно секирче (*Lathyrus niger*), виолетова белоочица (*Buglossoides purpurocaerulea*), сборна главица (*Dactylis glomerata*), градско омайниче (*Geum urbanum*) и др.

След изкореняването на горите в резултат на различни форми на антропогенни въздействия са протекли разнопосочни вторични сукцесии на растителността. Във формирания тревист тип растителност като доминанти най-често участват белизма (*Dichanthium ischaemum*), садина (*Chrysorogon gryllus*), луковична ливадина (*Poa bulbosa*), валезийска власатка (*Festuca valesiaca*), мащерка (*Thymus ranonicus*), обикновено орехче (*Filipendula vulgaris*), бяло подъбиче (*Teucrium pollium*), млечка (*Euphorbia cyparissias*) и др.

Фауна

Община Димитровград е разположена в Тракийския зоогеографски район, в който преобладават европейски и средиземноморски животински видове. Теренът е равнинно-хълмист със средна надморска височина 100 - 200m.

Спецификата на животинския свят се определя от взаимодействието на два фактора: от една страна - силно антропогенизираната зона в района на реализирането на проекта която е разположена върху бивша кариера за добиване на трошен камък., свързана със постоянен антропогенен натиск и всички произтичащи от това последствия (човешко присъствие, охранителни съоръжения, промяна на естествените местообитания и т.н.), и от друга страна - относителната близостта до поречието на река Марица, което е естествен екологичен коридор с богати на видове биотопи.

Характерна фауна за района

Фаунистичните проучвания в този район, както и такива в Тракийската низина са проведени епизодично и засягат предимно безгръбначната фауна. В последните години за започнали по-сериозни фаунистични и зоогеографски изследвания. По литературни данни от надземната безгръбначна фауна са известни 90 вида и подвида на сем. Carabidae от 18 различни локалитети, както и множество видове от групите Arachnida, Myriapoda и Insecta, като последните обхващат около 77% от всички установени животни в

България.

По отношение на представителите на дивата фауна съществено влияние оказва развитието на агроекосистемите, засягащо предимно популациите на хищниците, гризачите и насекомите - най-вече чрез масираното използване на средства за растителна защита и други токсиканти. С изкопаването на почвената повърхност се унищожават полезна ентомофауна, включваща почвените микроорганизми, които допринасят за образуването на хумуса и са важен фактор за плодородието на почвата, дъждовни червеи и други, имащи изключително важна роля за екологичното равновесие. Поддържането на популациите на редица видове застрашени птици зависи съществено от състоянието на полуестествените тревни съобщества с висока природна стойност.

Херпетофауна

23 вида земноводни и влечуги, някои от които имат статус на редки и защитени видове:

- Дъждовник (*Salamandra salamandra*). Видът е включен в Бернската конвенция за опазване на дивата европейска флора и фауна и природните местообитания (Берн, 1979 г.), в приложение II (като строго застрашени). Видът е включен и в червения списък на застрашените животни на IUSN (Световен съюз за защита на природата)
- Голяма крастава жаба (*Bufo bufo*). Видът е включен в списъка на IUSN и в Червената книга на България
- Зелена крастава жаба (*Bufo viridis*)
- Смок мишкар (*Elaphe longissima*)
- Голям мишкар (*Coluber jugularis*)
- Пепелянка (*Vipera ammodytes*)
- Шипобедрена сухоземна костенурка (*Testudo graeca*)
- Шипоопашата сухоземна костенурка (*T. hermanni*)

За района са характерни още: ивичест гущер (*Lacerta trilineata*), зелен гущер (*L. viridis*), стенен гущер (*Podarcis muralis*), кримски гущер (*P. taurica*), смок-стрелец (*Coluber caspius*), тънък стрелец (*C. najadum*), смок-мишкар (*Elaphe longissima*), пъстър смок (*E. quatuorlineata*).

Бозайници

На таблицата е представено фаунистичното богатство на бозайниците характерно за района получено на базата на литературна справка В зависимост от степента на застрашеност според Бернската конвенция в Приложение №II и Приложение №III от Конвенцията за опазване на дивата европейска флора, фауна и природни местообитания, ратифицирана от Народното събрание на 25.01.1991 год. (ДВ, бр.13 от 1991), в сила от 01.05.1991, защитените видове по българското законодателство са 24 и са регламентирани с Постановление №442 от 01.12.1997 на Министерския съвет (ДВ, бр.116 от 1997). Според тази Конвенция те биват "строго защитен вид"(Прил. II), като според тази категория в района не попада нито един вид бозайници, докато според категорията "защитен вид" (Прил. III) попадат 11 вида. По силата на горепосочената конвенция останалите видове от бозайната фауна нямат статут на защита.

№	Вид	Защитен по българското законодателство	Включен в червената книга на България	Строго защитен по Бернската конвенция	Защитен вид по Бернската конвенция
1.	таралеж <i>Euphaseus euphraseus</i>	+			+
2.	къртица <i>Talpa</i>				+

№	Вид	Защитен по българското законодателство	Включен в червената книга на България	Строго защитен по Бернската конвенция	Защитен вид по Бернската конвенция
3.	еуропаеа кафявозъбка <i>Sorex araneus</i>	+			+
4.	див заек <i>Lepus europaeus</i>	+			+
5.	катерица <i>Sciurus vulgaris</i>	+			+
6.	горски сънливец <i>Dryomys nitedula</i>	+			+
7.	обикновен сънливец <i>Glis glis</i>	+			+
8.	горска мишка <i>Apodemus sylvaticus</i>				
9.	жълтогърла горска мишка <i>Apodemus flavicollis</i>				
10.	домашна мишка <i>Mus domesticus</i>				
11.	<i>Mus spretoides</i>				
12.	сив плъх <i>Rattus norvegicus</i>				
13.	черен плъх <i>Rattus rattus</i>				
14.	кафява горска полевка <i>Clethrionomys glareolus</i>				
15.	обикновена полевка <i>Microtus arvalis</i>				
16.	лисица <i>Vulpes vulpes</i>				
17.	дива котка <i>Felis silvestris</i>	+			
18.	белка <i>Martes foina</i>	+			+
19.	златка <i>Martes martes</i>	+	+		+
20.	невестулка <i>Mustella nivalis</i>	+			+
21.	черен пор <i>Putorius putorius</i>	+			+
22.	язовец <i>Meles meles</i>	+			
23.	дива свиня <i>Sus scrofa</i>	+			

Постоянни обитатели на района са дребните бозайници: гризачи (Rodentia) - различни видове мишки (*Apodemus* spp. и *Mus* spp.), плъхове (*Rattus* spp.), полевки (*Microtus* spp.) и насекомоядни (Insectivora) - таралеж (*Erinaceus concolor*), къртица (*Talpa europaea*), земеровки (*Sorex* spp., *Crocidura* spp., *Neomys* spp.). Те имат най-важно значение в акумулацията и преноса на вредни вещества, тъй като заемат междинно положение в хранителните вериги при преноса на вещества от продуцентите (растителност) към консументите (животни). Поради ограничената хранителна база в района на самото депо не се очаква висока численост на популациите им.

Птици

Орнитофауната на района е сравнително богата. Това се определя от естествените местообитания в околноводните пространства на река Марица създаващи условия за хранене, както през размножителния период, така и по време на сезонните миграции на видовете птици. В зависимост от сезона в района могат да се регистрират над 200 вида птици. В съответствие с различни аспекти от биологията тези видове могат да се обособят в съответни екологични групи. Такива са: горските видове, видовете обитаващи открити пространства и обработваеми площи, водните и околноводни видове и т.н. Поради голямата мобилност на птиците динамиката на техните съобщества се основава на еволюционно изградени адаптации в пределите на широки географски ареали. Като цяло еволюционната стратегия на птиците е към избягване на неблагоприятните изменения на средата. Локални изменения от типа на предложения инвестиционен проект биха могли само косвено да повлияят върху адаптивните способности на ограничен брой местни видове.

Видове:

голяма бяла чапла (*Egretta alba*), нощна чапла (*Nycticorax nycticorax*), бял щъркел (*C. ciconia*), малък кormоран (*Haliëtor rugmeus*), голям кormоран (*Phalacrocorax carbo*), земеродна рибарче (*Alcedo atthis*) и др.; насекомоядни птици - тръстиково шаварче (*Acrocephalus arundinaceus*), мочурно шаварче (*A. palustris*), блатно шаварче (*A. scirpaceus*), крайбрежно шаварче (*A. schoenobaenus*), водно шаварче (*A. paludicola*), горска бърбрия (*Anthus trivialis*), ливадна бърбрия (*A. pratensis*), градска лястовица (*Delichon urbica*), червеногръдка (*Erithacus rubecula*), жалобна мухоловка (*Ficedula hypoleuca*), червеногуша мухоловка (*F. parva*), обикновена чинка (*Fringilla coelebs*), планинска чинка (*F. montifringilla*), градински присмехулник (*Hippolais icterina*), селска лястовица (*Hirundo rustica*), въртошийка (*Jynx torquilla*), червеногърба сврачка (*Lanius collurio*), черночела сврачка (*L. minor*), речен цвъркач (*Locustella fluviatilis*), тръстиков цвъркач (*L. luscinoides*), северен славей (*Luscinia luscinia*), южен славей (*L. megarhynchos*), синьогушка (*L. svecica*), пчелояд (*Merops apiaster*), жълта стърчиопашка (*Motacilla flava*), сива мухоловка (*Muscicapa striata*), авлига (*Oriolus oriolus*), син синигер (*Parus caeruleus*), голям синигер (*Parus major*), домашна червеноопашка (*Phoenicurus ochrurus*), градинска червеноопашка (*Phoenicurus phoenicurus*), елов певец (*Phylloscopus collybita*), буков певец (*Ph. sibilatrix*), брезов певец (*Ph. trochilus*), голям пъстър кълвач (*Picoides major*), сирийски кълвач (*P. syriacus*), сивогуша завирушка (*Prunella modularis*), орехче (*Regulus regulus*), брегова лястовица (*Riparia riparia*), ръждивогоушо ливадарче (*Saxicola rubetra*), голямо черноглаво коприварче (*Sylvia atricapilla*) и др.; зърноядни птици - щиглец (*Carduelis carduelis*), елхова скатия (*C. spinus*), зеленика (*C. chloris*), сива овесарка (*Emberiza calandra*), жълта овесарка (*E. citrinella*), тръстикова овесарка (*E. schoeniclus*), домашно врабче (*Passer domesticus*), испанско врабче (*P. hispaniolensis*), полско врабче (*P. montanus*) и др., дневни и нощни грабливи птици - малък ястреб (*Accipiter nisus*), тръстиков блатар (*Circus aeruginosus*), обикновена ветрушка (*Falco tinnunculus*), горска ушата сова (*Asio otus*), кукумявка (*Athene noctua*) и др.

[Доклад - биоразнообразие](#)